

for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) er taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 11 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Indstillingerne Nr. 9 og 15 vedrørende *Krigsministeren* sattes dernæst til Forhandling.

Ordføreren (Busk): Indstilling Nr. 9 af Udvalget angaar et Andragende, der findes under Nr. 27 i Betænkningen. Det er et Andragende fra afskediget Laboratoriarbejder C. Christensen om en aarlig Understøttelse af Staten. Han arbejdede i Hærens Laboratorium fra 1893 til 1900. Da skete det, at der ved Eksplosion af en Fængelhætte, som han rykkede ud ved et Apparat, fløj noget op i hans Øje, og han mistede derved Synet paa det ene Øje. Øjet blev erstattet med et kunstigt Øje. Den første Marts 1900 blev han afskediget, ikke paa Grund heraf, men paa Grund af Arbejdsmangel. Nu er det ganske vist oplyst af Ministeren under Forhandlingerne i Finansudvalget om denne Sag, at Manden var bleven meget stærkt advaret imod at bære sig saaledes ad, som han gjorde, men vedkommende er en ung Mand og var ikke forsigtig, og Satsen fløj ham altsaa op i Øjet. Siden denne Ulykke er passeret, er der ved disse Maskiner blevet foretaget yderligere Sikkerhedsforanstaltninger, for at det ikke skal ske mere. I Betragtning af, at Manden er ung, og i Betragtning af, at Autoriteterne have fundet sig foranledigede til senere at træffe yderligere Foranstaltninger mod Ulykkestilfælde, har Finansudvalget ment at burde foreslaa at henvise denne Sag til Krigsministeren. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale dette Andragende til den højtærede Krigsminister.

Det sidste Andragende findes i Betænkningen under Nr. 48. Der er der kun et Flertal af Finansudvalget, som anbefaler at henvise dette Andragende, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) er ikke med dertil. Dette Andragende har tidligere været til

Forhandling i det høje Ting, nemlig under Finanslovens 2den Behandling. Da det nævnte ærede Medlem skulde give Grunde for, hvor mørt og moderat Venstre var blevet, anførte han blandt andet, at vi havde henvist et Andragende, som det under Nr. 48. Da det ærede Medlem ved sine Udtalelser den Gang kom ind paa noget, som specielt angik Andragender, tog jeg, som ærede Medlemmer ville erindre, allerede ved Sagens daværende Behandling Ordet for at tilbagevise, at der skulde være nogen som helst Grund for det ærede Medlem til at anføre dette Andragendes Henvi- sning, som et Bevis paa Mørhed. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade har noget hverken med Styrke eller Mørhed at gøre. Vi kom allerede da til en lille Forhandling om denne Sag. Jeg vil nu ikke haabe, at jeg ved mine Udtalelser giver Anledning til, at vi i særlig Grad skulde komme ind paa dette Spørgsmaal, for saa maa der ligge noget andet bag ved Modstanden, end det, som jeg har Ret til i alt Fald foreløbig at antage. Jeg skal nu ganske kort motivere Andragendets Indhold og Flertallets Stilling til denne Sag, som forekommer mig er ganske selvfølgelig. Det er et Andragende fra „Kristelig Forening for unge Mænd“ om Tilskud til Soldaterhjemmet i Gotersgade. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at alene derved, at denne Forening har paataget sig den store Udgift og det store Arbejde at faa fjernet de Utugthuse, som laa der, fra Gotersgade, og som — det kunne vi sige os selv — efter den Maade, hvorpaa de vare indrettede lige over for Garderkaser- nen, vare til stor Forargelse, har Foreningen gjort en god Gerning. Det synes jeg, at alle maa kunne være enige om. Jeg tror, at naar de valgte at lægge den store Anstalt netop der, var en af Grundene den, at man vilde se at faa disse Utugthuse, som havde ligget der i en Række af Aar, fjernede. Nu kommer altsaa denne Forening og andrager om at faa Understøttelse til et Soldaterhjem i Foreningens Bygning, efter at den i en halv Snes Aar i lejede Lokaler har haft et Tilflugtssted for Soldater. I 1898—99 er Hjemmet, som det oplyses, blevet benyttet af 6—700 Soldater, som ikke alene ere komne der i Ny og Næ, men som have benyttet det til Opbevaring af deres Tøj. Da jeg af Forhandlingerne i Finansudvalget nok kunde mærke, at dette var et af de Andragender, der skulde gøres et Nummer ud af, ansaa jeg mig som Ordfører forpligtet til at gaa op og undersøge Forholdene paa Stedet. Det viste sig